

Amter, f. Ex. Aarhus Amt, kan jeg nævne, hvor man giver gratis Indlæggelse til enhver smitsom Syg, medens man i andre Amter kun giver Medsættelse i Betalingen for de smitsomme Syge. Men i Aar er jo udkommet den velbekjendte Epidemion, hvis § 2 jevnført med § 22 vil oplyse ærede Medlemmer om, at under Epidemier godtgør Staten Halvdelen af Sygeudgifterne til Kommunerne for Hjemmesyge og tre Fjerdedele af Udgifterne for Syge, som er indlagte paa Kommunens Sygehuse. Der er meget bethdelig Forskjel paa den Maade, hvorpaa man har organiseret sig, og jeg tror, at man ikke kan komme videre i Diebliffet end til at optage en Bestemmelse, som siger, at vi ønske ikke at skjære ind i dette Forhold. — Spørgsmaalet om Rjørselehjælpen paa Landet har Ingen indvendt Noget imod, saa det behøver jeg ikke at udtale mig nærmere om. Derimod er der, og særlig af det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Schlegel) antet meget over, at man i Loven har opregnet, hvad der skulde ydes af Sygekasserne: Lægehjælp, Medicin, Sygehusbehandling og Pengehjælp. Det kan jo være en Smagsag, hvad man vil sige, at der skal ydes, og jeg skal ikke holde saa særdeles fast paa, hvad der her staar. Jeg har kun ment, at naar man kom med en Lov her, maatte den ogsaa præsentere sig med Fordringer paa passende Ydelse fra Sygekassernes Side. Det maatte være Alvor. Men det ærede Medlem, som er saa overordentlig sagkyndig i denne Sag, og som selv bestyrer en Sygekasse, havde egentlig med al Anerkjendelse af Lovforslaget som Helhed, Meget imod alle dets enkelte Bestemmelser. Skulde det ikke komme noget deraf, at det ærede Medlem bruger sine egne personlige Erfaringer fra sin, sikkert fortræffelige Sygekasse og tror, at alle Sygekasser ere stillede paa samme Maade? Det tror jeg nu paa ingen Maade, at de ere. Det er naturligvis noget overmaade prægtigt at være sagkyndig, men der kan, forekommer det mig, ogsaa være en Fare ved at jævnføre Forholdene fra en af de største Sygekasser i Landet med alle Sygekasserne. Jeg tror ikke, det lader sig gjøre paa den Maade. Enige om maa vi være, at Sygekasserne maa være stillede saaledes, at det maa være noget Klækkeligt, de yde. Andet ønsker jeg ikke. Og vi kunne jo saa forhandle om, hvorvidt det i det Enkelte er lykkedes, at træffe det Rette. At der maa være en vis Karenstid og visse andre Bestemmelser om, hvor længe Pengeydelse maa gives, ere Alle jo enige om, men jeg tror, at Lovforslaget i saa Henseende har truffet det Rette; det er imidlertid Noget, som vi

ville kunne komme til nærmere at forhandle om. Med Hensyn til Begravelshjælpen skal jeg nævne, at naar man har troet at burde stille den saaledes, som det er sket, er det væsentlig af den Grund, at Begravelshjælp har en hel anden Karakter end Sygehjælp; den er i det Væsentlige en Kapitalforsikring, det kan ikke nægtes, og det er ikke let at sige, hvorvidt Sygekasserne kunne paatage sig denne eller ikke. Derfor forekommer det mig, at de anerkjendte Sygekasser maa stilles frit lige overfor Spørgsmaalet om Begravelshjælp. Paa den anden Side skal jeg erkjende, at det har været noget meget Smukt ved Sygekasserne, hvor de have ydet Begravelshjælp, og jeg vil ogsaa haabe, at de ville kunne vedblive dermed.

Den ærede 3die Landstingsmand for 1ste Kreds (Schlegel) nærede i Grunden til svvende og sidst en stor Tvivl om, hvorvidt man burde røkke Sygekasserne en Haand paa den Maade, som det er foreslaaet i Lovforslaget, og var tilbøielig til at tro, at man vilde gjøre fuldt saa meget Nytte ved at anvende den samme Sum til Alderdomsforsørgelse. Jeg vil her tillade mig at sige, hvad jeg allerede i al Almindelighed har nævnt, at vi jo her komme ind paa et helt andet Spørgsmaal, og efter min Mening et Spørgsmaal, der ikke ligger for. Kunne vi komme til at ordne Spørgsmaalet om Sygekasserne, vil jeg for min Del være glad, men skulle vi tillige skjære dybt ind i Spørgsmaalet om Alderdomsforsørgelsen, tror jeg ikke, at vi ville have den samme Udflugt til let at komme nogen Begne. Den ærede 2den Landstingsmand for 7de Kreds (Madsen) mente med Hensyn til Kontrolbestemmelsen, at det kunde være nok, naar man i saa Henseende havde det Samme som i England. Det ærede Medlem vil være saa venlig at gjøre sig bekendt med den Ordning, der finder Sted i England, og det ærede Medlem skal da blive noget overrasket; thi hvad er det, der ydes Sygekasserne i England? Ja, en Anerkjendelse. Hvad vil det sige? Det vil sige, de faae, om jeg huffer ret, Stempelfrihed, Ret til at anbringe deres Penge i offentlige Kasser, og maaste nogen Transportfrihed, det er det Hele, Statstilskud og deslige Begunstigelser er der ikke Spor af, og jeg kan tilføie, at der mig bekendt endnu ikke noget Steds er foreslaaet Statstilskud til Sygekasserne. Jeg tror nok, at det er første Gang, at det sker her; som de Herrer vide, er det ikke Tilfellet i Tydskland. Det samme ærede Medlem for 7de Kreds vil jo egentlig have noget ganske Andet ud af Sygekasserne og